

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, - ਬਿਨੈਕਾਰ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਗਿਆਨ ਚੰਦ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1970 ਦਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 11-

18 ਨਵੰਬਰ 1970

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 68, 143 ਅਤੇ 254—
ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ) ਨਿਯਮ (1963)- ਨਿਯਮ 11— ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ
ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ—ਕੀ ਨਵਾਂ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਇਸ ਦੇ
ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ—ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ
ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਟੱਲ ਜੋੜ—ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ
ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਿਵੇਸ਼—ਅਜਿਹਾ ਮੁਲਾਂਕਣ—ਕੀ ਅਜਿਹੇ 'ਅਣਵਿਆਖਿਆਹੀਣ' ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੀ
ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਟੱਲ ਜੋੜਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਨਿਵੇਸ਼—ਅਤੀਤ
ਦੇ ਅਟੱਲ ਜੋੜਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ—ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ
ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (ਏਪੀ ਪੈਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ) ਰੂਲਜ਼ (1963) ਦੇ
ਨਿਯਮ 11 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ
ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ
ਵਿਵੇਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ
ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸ ਨਵੇਂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(ਪਰਾ 11)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਦੱਸੇ
ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸੈਸਬਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ
ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਹਨਾਂ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਮਦਨਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ
ਸਰੋਤ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕੇ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ

The Commissioner of Income-tax, Punjab v. M/s. Ram Sanehi
Gian Chand (Tuli, J.)

ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੀਤ ਅਟੱਲ ਜੋੜਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 1 ਅਤੇ 14)

ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਏ ਦੁਆਰਾ ਮਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਰੋਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਟੱਲ ਜੋੜਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਨਵੇਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਟੱਲ ਜੋੜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦਫਤਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 12 ਅਤੇ 13)

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ 'ਬੀ', ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹਵਾਲਾ 19 ਮਈ, 1969, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1964-65 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, 1967-68 ਦੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 16961 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

“1. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟਾਇਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਨਵੀਂ ਦਲੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਅਟੱਲ ਜੋੜਾਂ ਨੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ।

” ਅਕੰਡੇ ?

f 2. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਅਟੱਲ ਜੋੜਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣ-ਵਿਆਖਿਆ ਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਡੀ.ਐਨ.ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ. ਗੁਪਤਾ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

1 ਐਨ ਸੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਜੀ ਸੀ ਗਰਗ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

The Commissioner of Income-tax, Punjab v. M/s. Ram Sanehi
Gian Chand (Tuli, J.)

ਨਿਰਣਾ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਤੁਲੀ, ਜੇ.—ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬ੍ਰਾਂਚ 'ਬੀ' ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਰਾਏ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ: -

- “1. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਨਵੀਂ ਦਲੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਅਚਨਚੇਤੀ ਜੋੜਾਂ ਨੇ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ?
- “2. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੋੜਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣ-ਵਿਆਖਿਆ ਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1964-65 ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ, ਇੱਕ ਤੰਗ ਕੰਪਾਸ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੀਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ ਜੋ ਹਾਰਡਵੇਅਰ, ਪਾਈਪ ਆਦਿ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਲਾਡਵਾ ਵਿਖੇ ਹੈ ਅਤੇ ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ। 31 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਵਾਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ 12,235 ਰੁਪਏ। ਵੰਡ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਉੱਤੇ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀਆਂ ਲੇਖਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਸੀ। 31,459.10 ਪੈਸੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵੰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸ਼ਾਖਾ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ • ਰੁਪਏ ਸੀ। 51,463,45 ਪੈਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਅੰਤਰ ਸੀ।

The Commissioner of Income-tax, Punjab v. M/s. Ram Sanahi
Gian Chand (Tuli, J.)

20,004.35 ਪੈਸੇ ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯੋਗ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ।

(3) ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 171(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 31 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂਚਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171(2) ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਟੀ

(4) ਉਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਦੇ ਤਹਿਤ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਤੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਖੋਜ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੂੰਜੀ। 92,245 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਤੈਅ ਕਰਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਗਈ ਸੀ। 12,235, ਫਾਰਪੀਲੀ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ। ਇਹ ਰਾਸ਼ੀ 92,245 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਜੋਂ ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ ਸ਼ਾਖਾ ਦੁਆਰਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ 51,463.45 ਪੈਸੇ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ। 20,004 ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਕੇ 31 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 171 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 31,459.10 ਪੈਸੇ ਨਾ ਕਿ ਰੁ. 51,463.45 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵੰਡ ਦੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ,

The Commissioner of Income-tax, Punjab v. M.'s. Ram Sanahi
Gian Chand (Tuli, J.)

ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਾਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਪੂੰਜੀ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਸੀ। 72,241 ਨਾ ਕਿ ਰੁ. 92,245 ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕਿ ਯਮੁਨਾ ਨਗਰ ਸ਼ਾਖਾ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਜਾਏ 51,463.45 ਪੈਸੇ 31,459.10 ਪੈਸੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅੰਤਰ। 20,004.35 ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਟੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਦੋ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪਈ।

(7) ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ, ਯਮੁਨਾਨਗਰ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂੰਜੀ ਦਾ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂੰਜੀ ਅਟੱਲ ਜੋੜਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਸਗੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਫਿਓਟ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਭਾਗੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਨਵੀਂ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਟੱਟ ਜੋੜਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਵਿਆਖਿਆ ਨਿਵੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਕਾਊਂਟ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ - ਅਟੱਲ ਜੋੜਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਠਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ

ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨਵੇਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

(8) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

The Commissioner of Income-tax, Punjab v. M.'s. Ram Sanehi
Gian Chand (Tuli, J.)

ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, (i) ਜਦੋਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਾਜ਼ਾ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ; ਅਤੇ (ii) ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਿਵੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਅਟੁੱਟ ਜੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(9) ਇਹੀ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਤੰਬ I ਅਤੇ ਦੇਸਾਈ ਜੇ.ਜੇ.) ਦੇ *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ 1*. ਬਨਾਮ *ਹਜ਼ਾਰੀਮਲ ਨਾਗਜੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (1)* ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1949-50 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪਾਇਆ। 90,000 ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1947-48 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1949-50, ਪਰ ਸਿਰਫ 1948 ਵਿੱਚ 49. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨਵੇਂ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਕਮ 1948-49 ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਇਹ ਸੀ।

"ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ

(1) ((1962) 46 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 11168.

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ

The Commissioner of Income-tax, Punjab v. M/s. Ram Sanehi
Gian Chand (Tuli, J.)

ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸੈਸੀ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(11) ਇਹ ਫੈਸਲਾ, ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ (ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

"11. ਆਧਾਰ ਜੋ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, -

ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਜਾਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨਵੇਂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਅਟੱਟ ਜੋੜਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। 20,004 ਜਿਸਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ

The Commissioner of Income-tax, Punjab v. M/s. Ram Sanahi
Gian Chand (Tuli, J.)

ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੀ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਟੱਲ ਜੋੜਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ. ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। . ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਟੱਲ ਜੋੜਾਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਜੋੜਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ , ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(13) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਾਲ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਟੱਲ ਜੋੜਾਂ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦਫਤਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਲਾ ਖਾਨ ਮੁਹੰਮਦ ਹਨੀਫ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਭੋਪਾਲ, (2) ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਯੂਪੀ ਬਨਾਮ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਪ੍ਰਸਾਦ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁਝ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਲਈ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਉਸ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ

The Commissioner of Income-tax, Punjab v. M/s. Ram Sanehi
Gian Chand (Tuli, J.)

ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਟੁੱਟ ਜੋੜਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ।

(14) ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਮਦਨੀਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਹੈ।

- (2) (1963) 50 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 1.
- (3) (1969) 72 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 194.

The Commissioner of Income-tax, Delhi v. Vijay Kumar Behal
(Mahajan, J.)

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(15) ਉੱਪਰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਸਾਡਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ,

(16) ਸੰਦਰਭ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ, - ਬਿਨੈਕਾਰ.
ਬਨਾਮ

The Commissioner of Income-tax, Delhi v. Vijay Kumar Behal
(Mahajan, J.)

ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਬਹਿਲ,- ਜਵਾਬਦਾਰ

1969 ਦਾ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 2

19 ਨਵੰਬਰ 1970 ਈ.

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1957 ਦਾ XXVII) — ਸੈਕਸ਼ਨ 2(m)—ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ—ਕੀ ਕੋਈ “ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ”—ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(m) ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ, ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ। ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦੌਲਤ ਤੋਂ ਕੱਟਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ। ਟੈਕਸ ਸੱਚੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਆਮਦਨੀ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੀ ਸੁੱਕੀ ਅਣਦੱਸੀ ਆਮਦਨ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਪਵ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(ਪੰਨਾ 6 ਅਤੇ 7)